

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11Co/35/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124201091
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Radičová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3124201091.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Radičovej a členov senátu JUDr. Evy Vékonyovej a Mgr. Mareka Anovčina, v právnej veci navrhovateľky: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, právne zastúpenej: Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Bratislava-mestská časť Nové Mesto, Ďumbierska 3F, IČO: 36 836 460, proti povinnému: D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., G. XXX/XX, právne zastúpený: JUDr. Ján Pekar, advokát, so sídlom Skalica, Potočná 191/39, IČO: 34 048 944, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie povinného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č. k. 72C/6/2024-31 zo dňa 25. januára 2024, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení predbežného opatrenia **m e n í t a k**, že:

I. Povinnému **s a z a k a z u j e** vstupovať do rodinného domu súpisné číslo XXX na ulici G. v F., postaveného na C-KN parc. č. XXXX a na pozemky C-KN parc. č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 434 m² a C-KN parc. č. XXXX, záhrada, o výmere 908 m², zapísaných na LV č. XXXX k. ú. F., do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

II. **U k l a d á s a** navrhovateľke, aby v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podala proti povinnému žalobu vo veci samej o zrušenie práva vecného bremena povinného „in personam“, spočívajúceho v práve bezplatného doživotného bývania a užívania rodinného domu a pozemkov zapísaných na LV č. XXXX k. ú. F..

III. Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľky **z a m i e t a**.

IV. Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie v znení: „Povinnému sa dočasne zakazuje vstupovať na pozemok s parcelným číslom XXXX o výmere 434 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, na pozemok s parcelným číslom XXXX o výmere 908 m², druh pozemku: záhrada, do priestorov rodinného domu: stavba so súpisným číslom XXX postavená na pozemku s parcelným číslom XXXX, druh stavby: rodinný dom, popis stavby: rodinný dom, nachádzajúcich sa v katastrálnom území F., obec: F., okres: H. I. H. J., evidovaných na parcele registra "C" na liste vlastníctva č. XXXX.

Povinnému sa úplne zakazuje písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou a inými prostriedkami kontaktovať navrhovateľku, do právoplatného skončenia trestného konania vedeného Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. NM-1T/2/2023.

Povinnému sa zakazuje priblížiť sa k navrhovateľke na vzdialenosť kratšiu ako 10 metrov. Povinný sa smie priblížiť k navrhovateľke na vzdialenosť kratšiu ako 10 metrov len počas úkonov trestného konania, vedeného Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. NM-1T/2/2023, a to len v rozsahu nevyhnutnom pre

riadnu účasť povinného na týchto úkonoch, do právoplatného skončenia trestného konania vedeného Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. NM-1T/2/2023.“

2. Výrokom II. uložil navrhovateľke, aby v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podala žalobu vo veci samej o obmedzenie užívacieho práva povinného k rodinnému domu súp. č. XXX v k. ú. F. postaveného na parcele č. XXXX, zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX pre k. ú. F. a pozemku - parcely č. XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 434 m², parcely č. XXXX - záhrada o výmere 908 m², alebo o vylúčenie povinného z užívania nehnuteľností, rodinného domu súp. č. XXX v k. ú. F. postaveného na parcele č. XXXX, zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX pre k. ú. F. a pozemku - parcely č. XXXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 434 m², parcely č. XXXX - záhrada o výmere 908 m².

3. Výrokom III. priznal navrhovateľke proti povinnému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100,00 %, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom súdu prvej inštancie.

4. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala, aby súd zakázal povinnému dočasne vstupovať na pozemky a do priestorov rodinného domu súp. č. XXX, bližšie špecifikované vo výroku rozhodnutia (ďalej aj "predmetné nehnuteľnosti"), a to na čas do právoplatného skončenia trestného konania vedeného Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. NM-1T/2/2023; úplne zakázal povinnému písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou a inými prostriedkami kontaktovať navrhovateľku; zakázal povinnému priblížiť sa k navrhovateľke na vzdialenosť kratšiu ako 10 metrov s tým, že k navrhovateľke sa smie priblížiť na vzdialenosť kratšiu ako 10 metrov len počas úkonov trestného konania, vedeného Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. NM-1T/2/2023, a to len v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť povinného na týchto úkonoch. Zároveň žiadala, aby jej súd priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

5. Po právnej stránke súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. f), g), h), § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 2, § 332 ods. 1, § 334 CSP, § 2 ods. 1 písm. d), § 3 ods. 1, 7, § 8 ods. 2 zákona č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov.

6. Súd prvej inštancie zistil, že povinný žil v rodinnom dome na adrese F., G. XXX/XX spoločne so svojou družkou, zosnulou matkou navrhovateľky, do 28.12.2022, kedy bol z dôvodu spáchaného zločinu zabitia vo vzťahu k svojej družke vzatý do väzby a rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. NM-1T/2/2023 zo dňa 21.09.2023 odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a 6 mesiacov. Rozhodnutie dosiaľ nenadobudlo právoplatnosť z dôvodu podaného odvolania povinným. Rodinný dom spolu s príslušnými pozemkami patrili pôvodne zosnulej matke navrhovateľky, a tieto po smrti matky zdedila jej dcéra, navrhovateľka. K nehnuteľnostiam bolo počas života už zosnulej matky navrhovateľky zriadené v prospech povinného právo doživotného bývania a užívania. V konaní bolo ďalej zistené, že povinný po prepustení z väzby na slobodu, v januári 2024, sa domáhal svojho práva bývania a užívania predmetných nehnuteľností, ktoré mu patrí v zmysle vecného bremena a za týmto účelom kontaktoval navrhovateľku správou zo dňa 11.01.2024, aby mu dala kľúče, že ide domov a tiež výzvou zo dňa 21.01.2024, aby mu sprístupnila nehnuteľnosti s tým, že ak mu nevyhovie, pristúpi k výkonu svojho práva za asistencie polície, kľúčovej služby a starostky z obecného úradu. Nakoľko v predmetných nehnuteľnostiach sa aktuálne zdržiava navrhovateľka, súd prvej inštancie bol toho názoru, že obava navrhovateľky o svoje zdravie a život je dôvodná.

7. Súd prvej inštancie konštatoval, že napriek tomu, že rozsudok, ktorým bol povinný uznaný vinným, nenadobudol právoplatnosť a na povinného sa tak hľadí ako na nevinného, sa povinný fyzických atakov na nebohej matke navrhovateľky dopúšťal aj v minulosti, za čo bol priestupkovo riešený. V zmysle záverov znaleckého dokazovania bolo zistené, že povinný je závislý na alkohole, a preto mu bolo rozsudkom súdu nariadené ochranné liečenie ústavnou formou, ktoré nie je právoplatné.

8. Podľa názoru súdu bolo dôvodné sa domnievať, vzhľadom na doterajšie násilné správanie sa povinného, že v prípade požitia alkoholu, sa povinný bude naďalej dopúšťať takéhoto konania, ktoré je možné očakávať. Konštatoval, že pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f), g), h) CSP nie je nevyhnutné, aby konanie osoby vykazovalo znaky trestného činu, stačí možné ohrozenie

telesnej či duševnej integrity chránenej osoby. Konanie povinného vzbudilo u navrhovateľky obavu o svoj život a zdravie. Právo na ochranu života a zdravia navrhovateľky má absolútnu povahu a má prednosť pred právom povinného na bývanie. Navyiac navrhovateľke prislúchajú práva na ochranu pred druhotnou viktimizáciou alebo opakovanou viktimizáciou.

9. Pokiaľ ide o dobu trvania neodkladného opatrenia v časti uloženého zákazu povinnému vstupovať na nehnuteľnosti, a to do právoplatného skončenia trestného konania v zmysle návrhu navrhovateľky, keďže povinnému patria práva z vecného bremena, súd prvej inštancie uložil navrhovateľke, aby podala v lehote do 30 dní od právoplatnosti uznesenia žalobu vo veci samej, o obmedzenie užívacieho práva povinného k predmetným nehnuteľnostiam, resp. o vylúčenie povinného z užívania nehnuteľnosti, vo vzťahu k uloženej povinnosti povinného, aby dočasne nevstupoval do domu. Nariadené neodkladné opatrenie preto bude trvať až do právoplatného skončenia konania o vylúčení (o obmedzenie) povinného z užívania predmetnej nehnuteľnosti, resp. v prípade, že by si navrhovateľka napriek poučeniu súdu túto povinnosť nesplnila a nepodala predmetnú žalobu, neodkladné opatrenie uplynie po 30 dňoch od právoplatnosti nariadeného neodkladného opatrenia.

10. V zostávajúcej časti neodkladného opatrenia, ktorým boli povinnému uložené zákazy akokoľvek kontaktovať navrhovateľku a nepriblížiť sa k navrhovateľke, dobu trvania neodkladného opatrenia súd obmedzil do právoplatného skončenia trestného konania tak, ako to navrhla navrhovateľka.

11. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnej navrhovateľke priznal proti povinnému nárok na náhrad trov konania.

12. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie povinný, ktorý navrhol uznesenie v napadnutej časti zmeniť a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Zároveň žiadal priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči navrhovateľke. Zastával názor, že k vydaniu rozhodnutia o neodkladnom opatrení nebol žiadny dôvod. Poukázal na skutočnosť, že predmetné rozhodnutie bolo vydané na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 21.09.2023, sp. zn. NM-1T/2/2023, kde bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu zabitia po tom, čo mal fyzicky napadnúť svoju družku K. B.. Z jeho strany však nikdy neprišlo ku konaniu, ktoré malo spôsobiť smrť matky navrhovateľky, ktoré tvrdenia boli podporené aj znaleckými posudkami a výsluchmi znalcov na pojednávaní. Uvedeným sa však súd prvej inštancie nezaoberal. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/102/2023 zo dňa 10.01.2024 bol rozsudok okresného súdu zrušený v celom rozsahu a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie prejednanie a rozhodnutie. Krajský súd v Trenčíne zároveň právoplatne rozhodol o jeho prepustení z väzby. Vzhľadom na túto skutočnosť zastával názor, že v odcudzujúcom rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 21.09.2023 došlo k zásadným pochybeniam zo strany súdu v jeho neprospech. Tvrdenia navrhovateľky ohľadom strachu z povinného označil za účelové a zavádzajúce, pretože z ich predchádzajúcich vzťahov počas života jej matky vyplýva, že medzi nimi boli veľmi seriózne vzťahy. Pokiaľ ide o SMS správu zaslanú navrhovateľke, podľa neho táto potvrdzuje, že si nedovolil vstúpiť do uvedenej nehnuteľnosti bez súhlasu a vedomia navrhovateľky. Okrem uvedenej SMS správy a písomnej výzvy navrhovateľke nevykonal žiadne ďalšie úkony k tomu, aby do rodinného domu súp. č. XXX v obci F. vstúpil. Poukázal na výpovede navrhovateľky v trestnom konaní sp. zn. NM-1T/2/2023, ako aj v konaní pred ORPZ NM sp. zn. ČVS:ORP-490/VYS-NM-2022 ohľadom jeho osoby, z ktorých bolo podľa jeho názoru preukázané, že vzťahy medzi ním a navrhovateľkou boli počas jeho spolužitia s jej matkou veľmi dobré a nie je absolútne žiadny dôvod k tomu, aby bolo vydané neodkladné opatrenie, ktorým by mu bol zakázaný vstup do predmetných nehnuteľností. Od prepustenia z väzby dňa 10.01.2024 sa nesnažil s navrhovateľkou osobne stretnúť a ani sa jej a žiadnym spôsobom nevyhrážal. Pokiaľ ide o neodkladné opatrenie v časti zákazu kontaktovať navrhovateľku, zastával názor, že toto nie je ani v návrhu ani v uznesení žiadnym spôsobom odôvodnené. Považoval za prirodzené, že mal záujem vstúpiť do nehnuteľnosti, kde je v jeho prospech zriadené vecné bremeno. Zastával názor, že nezasiahol a ani sa nepokúsil zasiahnuť svojím konaním do žiadnych práv navrhovateľky. Záverom uviedol, že navrhovateľka v danej nehnuteľnosti nebyva, nehnuteľnosť neužíva.

13. Dňa 13.02.2024, t. j. v zákonnej lehote na podanie odvolania, doručil povinný doplnenie odvolania označené ako Dodatok č. 1, v ktorom zotrval na jeho tvrdeniach uvedených v podanom odvolaní. Súdu zároveň predložil Potvrdenie obce Čachtice zo dňa 12.02.2024, preukazujúce, že sa dostavil na G. L. F., kde požiadal starostku obce F. o súčinnosť, a to o prítomnosť pracovníka obce F. pri jeho

prípadnom vstupe do rodinného domu v obci F., G. XXX/XX, nakoľko nechcel vstúpiť do uvedeného rodinného domu bez prítomnosti tohto zamestnanca, ale aj bez prítomnosti A. B.. Vzhľadom k tej skutočnosti, že navrhovateľka mu doteraz neumožnila vstup do uvedeného rodinného domu, nedošlo k tomu, že by do tohto domu vstúpil. Povinný zároveň zopakoval, že jeho vzťah k navrhovateľke pred dňom 28.12.2022 bol veľmi seriózny, posielal jej peniaze na výživné, o čom predložil výpis z účtu. Uvedené skutočnosti podľa povinného preukazujú, že u navrhovateľky nie je absolútne žiadny dôvod k tomu, aby mala nejakú obavu z toho, že by jej mohol ublížiť.

14. Následne dňa 15.02.2024, teda stále v zákonnej lehote na podanie odvolania, doručil povinný doplnenie odvolania označené ako Dodatok č. 2, v ktorom opakovane poukázal na jeho dobré vzťahy s navrhovateľkou. Na podporu uvedeného tvrdenia uviedol, že navrhovateľka ho po obdržaní vodičského oprávnenia uviedla ako zodpovednú osobu sediacu na mieste spolujazdca, nakoľko navrhovateľka mala oprávnenie viesť motorové vozidlo v súlade s § 74 ods. 2 zákona č. 8/2009 Z. z. len v prítomnosti osoby sediacej na mieste spolujazdca vedľa vodiča, ktorá je držiteľom vodičského oprávnenia skupiny B najmenej 10 rokov a ktorú na tento účel zapíše orgán Policajného zboru do evidencie vodičov na žiadosť zákonného zástupcu.

15. K odvolaniu povinného sa vyjadrila navrhovateľka. Nestotožnila sa s tvrdením povinného, že súd prvej inštancie rozhodoval na podklade rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 21.09.2023, sp. zn. NM-1T/2/2023. Uviedla, že súd pri svojom rozhodovaní prihliadal najmä na prítomnosť násilného správania sa povinného voči matke navrhovateľky, ktoré bolo preukázané už v minulosti, a to bez ohľadu na uvedený rozsudok. Súd prvej inštancie v tejto veci poukázal a svoje rozhodnutie odôvodnil aj existenciou viacerých fyzických atakov na nebohej matke navrhovateľky, za čo bol povinný priestupkovo riešený. Súd prvej inštancie tak poukázal na opakované a aj v minulosti prítomné násilné správanie sa povinného, pričom tiež zohľadnil skutočnosť, že povinný je závislý od alkoholu. Pokiaľ ide o zrušujúci rozsudok krajského súdu, uviedla, že zrušenie rozhodnutia odvolacím súdom neznamenaá, a taktiež nevyvracia skutočnosť, že sa povinný v minulosti správal voči matke navrhovateľky násilne až agresívne, ani to, že sa povinný skutku nedopustil. Povinný bez pochyb prispel svojím násilným konaním a atakmi k smrti matky navrhovateľky. K tvrdeniu povinného, že obavy navrhovateľky sú neopodstatnené, uviedla, že jej tvrdenia sú podložené fyzickými atakmi povinného voči jej nebohej matke v minulosti, jej smrti v dôsledku zranení spôsobených za prítomnosti povinného, jeho závislosti na alkohole, a priestupkov, ktorých sa dopustil voči jej nebohej matke. Pokiaľ ide o jej výpovede v trestnom konaní sp. zn. NM-1T/2/2023, z týchto podľa jej názoru vyplýva, že jej tvrdenia v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie sú účelové. Vyplýva z nich, že ona sa o problémovom správaní povinného zmieňovala už rok pred tým, ako bol podaný samotný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Z jej výpovedí, ako aj z priestupkových konaní vyplýva, že povinný sa v čase požitia alkoholických nápojov k svojmu okoliu správa násilne a hrubo a nedokáže ovládať svoje správanie. Pokiaľ ide o tvrdenie povinného, že od jeho prepustenia z väzby nepožíva alkoholické nápoje, toto podľa jej názoru nedáva žiadnu istotu, že tak neurobí v budúcnosti. Pokiaľ ide o ochotu povinného finančne pomôcť navrhovateľke, uviedla, že táto žiadnym spôsobom konanie povinného neospravedlňuje. Považovala za nepochybné, že nariadené neodkladné opatrenie nebude predstavovať neprímeraný a ani bezdôvodný zásah do výkonu práv povinného a požiadavka vyváženosti dočasnej a bezodkladnej úpravy pomerov strán tak zostane zachovaná. Rovnako tak podľa jej názoru zistené okolnosti prípadu tiež nevyvolávajú žiadne pochybnosti o naliehavej potrebe zásahu súdu v podobe bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu. Doplnila, že v prípade vykonania testu proporcionality vo vzťahu k právam navrhovateľky a povinného nie je za žiadnych okolností možné uprednostniť právo povinného spočívajúce v slobodnom zasahovaní do práv a oprávnených záujmov tretích osôb pred právom navrhovateľky na ochranu jej osobnej integrity. Zastávala názor, že odôvodnenosť potreby neodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu je z jej strany riadne preukázaná. V súčasnosti na základe skúseností so správaním sa povinného, jeho opakovanej agresii voči navrhovateľke sprevádzanej vyhrážkami a vulgarizmami, existuje dôvodná obava, že povinný bude v konaní ohrozujúcom telesnú a duševnú integritu navrhovateľky pokračovať. Správanie povinného negatívne ovplyvňuje život navrhovateľky, ktorá nemôže žiť svoj život bez strachu a tak, ako by si to želala. Zo strany povinného dochádza opakovane k agresívnemu správaniu, vulgárnemu urážaniu, násilným prejavom na okolie, pričom sa týmto navrhovateľka nedokáže účinne brániť. Na základe uvedených skutočností nepovažovala navrhovaný zásah do práv povinného za akokoľvek neprímeraný, resp. nedôvodný a navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil a navrhovateľke priznal náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

16. Povinný sa v následnej replike nestotožnil s vyjadrením navrhovateľky. Zastával názor, že navrhovateľka chce svojimi vyjadreniami vytvoriť o jeho osobe dojem, že sa opakovane dopúšťal priestupkov voči jej matke. Nestotožnil sa s tým, pričom uviedol, že v skutočnosti išlo iba o jeden priestupok z roku 2020, kde došlo ku konfliktu medzi nimi, pričom konflikt vyvolala K. B., keď bola pod vplyvom alkoholu. Taktiež sa nestotožnil s tvrdením povinnej, že „mal bez pochyb prispieť svojim násilným konaním a atakmi k smrti navrhovateľky“. Uviedol, že toto tvrdenie navrhovateľky je vyvrátené stanoviskom Krajského súdu v Trenčíne v uznesení č. k. 3To/102/2023-602 zo dňa 10.01.2024, kde sa jednoznačne konštatuje, že hlavnou príčinou smrti K. B. bol jej zlý zdravotný stav (rozklad pečene), o ktorom on nemal vedomosť. Pokiaľ ide o agresívne správanie voči navrhovateľke v júni 2020, uviedol, že ona porušila nejakú ich dohodu a keď jej to vytýkal, tak ho provokovala. Uviedol, že išlo o jednorazový atak, pričom uznal, že reagoval tak, ako nemal. Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľky ohľadom jeho konfliktov s matkou navrhovateľky, uviedol, že tieto vyvolávala ona a že zásadným problémom v ich domácnosti bolo požívanie alkoholických nápojov K. B., pričom potvrdil, že aj on požíval alkoholické nápoje. Zotrvál na názore, že tvrdenia navrhovateľky sú účelové, ako aj na názore, že táto nemá žiadny dôvod na to, aby mala obavy z jeho osoby. Zastával názor, že v čase, keď s navrhovateľkou spolu žili v spoločnej domácnosti, mali medzi sebou lepší vzťah, ako mala navrhovateľka k svojej matke. Poukázal na skutočnosť, že od výsluchu navrhovateľky na ORPZ NM uplynul 1 rok a 3 mesiace a v tomto období sa vôbec nestretli. On sa nesnažil o osobné stretnutie, chcel vedieť iba to, či a kedy by mohol vojsť do rodinného domu na adrese F., G. XXX/XX. Pokiaľ ide o jeho právo bezplatného doživotného bývania a užívania nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX uviedol, že všetky jeho finančné prostriedky investoval do rodinného domu súp. č. XXX, ktorý navrhovateľka kúpila, v dôsledku čoho sa zvýšila hodnota predmetného rodinného domu. Zastával názor, že tieto skutočnosti ho oprávňujú k tomu, aby mohol rodinný dom v F. užívať. Zopakoval, že navrhovateľka v predmetnom rodinnom dome nebýva. Zároveň opakovane poukázal na skutočnosť, že v súčasnosti nepožíva alkoholické nápoje, pričom absolvoval psychiatrické liečenie. Na základe uvedených skutočností zopakoval, že podľa jeho názoru nie je žiadny dôvod k tomu, aby mal zakázaný vstup do predmetných nehnuteľností a vstup na pozemky parc. č. XXXX M. XXXX. V danej časti žiadal žalobu zamietnuť. Pokiaľ ide o zákaz kontaktovať navrhovateľku a približovať sa k nej, uviedol, že nie je žiadny dôvod k tomu, aby mala navrhovateľka akékoľvek obavy z jeho chovania voči nej, a preto navrhol žalobu zamietnuť aj v tejto časti. Zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania.

17. Navrhovateľka v duplike zotrvala na skutočnostiach v ňou uvádzaných doterajších písomných podaniach. Popísala spolunažívanie s nebohú matkou a povinným, ako aj ich vzťah, pričom uviedla, že musela navštevovať školskú psychologičku. Vzťah medzi povinným a jej matkou označila ako turbulentný, pričom správanie povinného začala postupom času vnímať ako agresívne. Popísala agresívne správanie povinného voči jej matke v septembri 2020, kedy bola privolaná do domu v F. aj policajná hliadka a ona bola nútená z domu ujsť. Tvrdenie povinného, že navrhovateľka dom nenavštevuje, označila ako vykonštruované a ničím podložené, nakoľko ona tam chodí pravidelne a dom udržiava. Ku skutočnosti, ktorú uviedol povinný, že už nepožíva alkoholické nápoje uviedla, že toto nie je možné povinnému veriť, nakoľko už to sľúbil veľakrát. K financovaniu rekonštrukčných prác na dome uviedla, že povinný nepreukázal, že by tieto hradil na dome on. Uviedla, že z povinného má strach a cíti sa byť ohrozená. Skutočnosť, že povinný teraz nepije neznamená, že sa to v budúcnosti nezmení a nevráti sa opäť k svojej závislosti. Jej obavy vychádzajú z agresívneho konania povinného voči jej matke, vulgárneho vyjadrovania sa na osobu navrhovateľky a tak isto aj z predchádzajúcich útokov. Vo zvyšku navrhovateľka odkázala na predchádzajúce podania.

18. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP z nasledovných dôvodov:

19. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

20. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

21. Podľa § 325 ods. 2 CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby

f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje,

g) písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená,

h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

22. Podľa § 326 ods. 1, ods. 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

23. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá, ods. 2 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

24. Podľa § 334 CSP, súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

25. Podľa § 336 ods. 1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

26. Podľa § 336 ods. 3 CSP, súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola v lehote podaná.

27. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

28. Vo všeobecnosti, neodkladné opatrenie je v zásade prípustné iba v dvoch prípadoch, a to pri potrebe bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda musia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy.

29. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

30. Pokiaľ navrhovateľ žiada o nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodov podľa § 325 ods. 2 písm. f), g), h) CSP, musí zároveň osvedčiť, že osoba, proti ktorej návrh smeruje, ohrozuje jeho telesnú alebo duševnú integritu.

31. Pojem telesná a duševná integrita sa odvíja od základného práva na nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia podľa čl. 16 Ústavy Slovenskej republiky a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života, zaručeného čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských právach a základných slobôd, a zahŕňa širokú škálu vnútorných aspektov súkromného života fyzickej osoby (porov. Solomakhin v. Ukrajina, sťažnosť č. 24429/03), vrátane práva na vytváranie a rozvíjanie vzťahov s ďalšími ľuďmi (porov. Niemietz v. Nemecko, sťažnosť č. 13710/88). Právne predpisy občianskeho práva tieto hodnoty chránia v rámci

ustanovení o ochrane osobnosti (osobnostných práv) podľa § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súkromný život je široký pojem, ktorý nemožno definovať vyčerpávajúcim spôsobom, a preto nie je na mieste jeho výklad reštriktívne obmedzovať. Pod pojem súkromný život nepochybne spadá aj duševné zdravie, a preto zachovanie duševnej stability je v kontexte s právom nadväzovať a rozvíjať vzťahy medzi inými ľuďmi a okolitým svetom neopomenuteľnou predbežnou podmienkou na účinné uplatňovanie práva na rešpektovanie súkromného života (porov. Bensaid v. Spojené kráľovstvo, sťažnosť č. 44599/98). Telesná a duševná integrita je teda spojená s vnútornou intímnou sférou jednotlivca, ktorá je nevyhnutná pre jeho sebarealizáciu a ďalší priaznivý rozvoj jeho osobnosti v spoločnosti.

32. Účelom neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f) až h) CSP je teda zdržať sa určitého konania v súvislosti s ochranou integrity ohrozenej osoby, ide o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym cieľom je poskytnúť ochranu pred neoprávnenými zásahmi do osobného súkromia fyzickej osoby spôsobom, ktoré jej telesnú a duševnú integritu ohrozujú, a to tým, že sa minimalizuje kontakt rušiteľa (povinnej osoby) s obeťou (chránenou osobou). Neodkladným opatrením sa teda má zabrániť rôznym formám obťažovania, prenasledovania, zastráňovania, fyzického, psychického či sexuálneho násillia alebo iným formám nepriameho nátlaku. Ide teda o realizáciu zásady „nerob iným to, čo nechceš, aby oni robili tebe“ („quod tibi fieri non vis, alteri ne feceris“). Z toho vyplýva, že súkromie a súkromný život sú hodnotami, ktorým právo musí zabezpečiť adekvátnu ochranu, pretože „bez ochrany súkromia by nebolo ani slobody“ (FEKETE, I.: Občiansky zákonník. Veľký Komentár. 1. zväzok: Všeobecná časť. Bratislava :Eurokódex, 2017, s. 206).

33. Neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. f) až h) CSP má teda preventívnu funkciu, a preto nemožno jeho nariadenie podmieňovať požiadavkou preukázania porušenia telesnej či duševnej integrity, ale stačí, aby bolo osvedčené samotné ohrozenie.

34. V prejednávanej veci odvolací súd po oboznámení sa s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, rozhodnutím súdu prvej inštancie a ďalším obsahom spisového materiálu dospel k záveru, že odvolanie povinného je čiastočne dôvodné.

35. Z obsahu spisu vyplýva, že pred začatím konania vo veci samej sa navrhovateľka podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala, aby súd zakázal povinnému:

- dočasne vstupovať do priestorov rodinného domu súp. č. XXX a k nemu príľahlým pozemkom v obci F., evidovaných na LV č. XXXX, a to na čas do právoplatného skončenia trestného konania vedeného Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. NM-1T/2/2023 (§ 325 ods. 2 písm. f) CSP);
- úplne zakázal povinnému písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou a inými prostriedkami kontaktovať navrhovateľku (§ 325 ods. 2 písm. g) CSP);
- zakázal povinnému priblížiť sa k navrhovateľke na vzdialenosť kratšiu ako 10 metrov s tým, že k navrhovateľke sa smie priblížiť na vzdialenosť kratšiu ako 10 metrov len počas úkonov trestného konania, vedeného Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. NM-1T/2/2023, a to len v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť povinného na týchto úkonoch (§ 325 ods. 2 písm. h) CSP).

36. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľka odôvodnila skutočnosťou, že je dcérou nebohej partnerky povinného, z ktorej zabitia bol povinný uznaný vinným, a to neprávoplatným rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. NM-1T/2/2023 zo dňa 21.09.2023. Následne navrhovateľka zdedila po matke nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v obci F., a to konkrétne rodinný dom súp. č. XXX a k nemu príľahlé pozemky špecifikované v návrhu, kde žil povinný s matkou navrhovateľky v spoločnej domácnosti. K predmetným nehnuteľnostiam bolo počas života matky navrhovateľky zriadené v prospech povinného právo doživotného bývania a užívania. Navrhovateľka uviedla, že v predmetných nehnuteľnostiach sa zdržiava, pričom má obavu, že sa povinný do nehnuteľnosti vráti, o čom má svedčať SMS správa, ako aj výzva zaslaná povinným, ktoré priložila k návrhu. Vzhľadom na predchádzajúce násilné správanie povinného voči jej matke, ako aj jeho závislosť od požívania alkoholických nápojov, sa navrhovateľka obávala, že sa povinný po vrátení do vyššie uvedených nehnuteľností dopustí voči nej fyzického a psychického násillia.

37. Súd prvej inštancie vyššie uvedenému návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia napadnutým uznesením v celom rozsahu vyhovel (výrok I.), nakoľko dospel k záveru, že obava navrhovateľky o svoj život a zdravie je dôvodná, že navrhovateľka osvedčila predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, pričom vôbec neodôvodnil, akými skutočnosťami bolo nariadenie neodkladného opatrenia podľa jednotlivých ustanovení § 325 ods. 2 CSP osvedčené.

38. Pokiaľ ide o neodkladné opatrenie nariadené podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP, súd prvej inštancie toto vo výroku I. napadnutého uznesenia formuloval tak, že povinnému dočasne zakázal vstupovať na pozemky špecifikované vo výroku tohto uznesenia a do priestorov rodinného domu, evidovaných na LV č. XXXX.

39. Z uvedenej formulácie výroku napadnutého uznesenia, keď predmetné neodkladné opatrenie súd prvej inštancie nariadil „dočasne“, sa javí, že ide o nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) CSP, čo je ale situácia, kedy ide o zákaz vstupu do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násilia. Uvedené však nepredstavuje prejednávany prípad, nakoľko v posudzovanej veci sa jedná o nehnuteľnosti, kde sa navrhovateľka iba zdržiava, resp. ich pravidelne navštevuje, pričom zároveň nejde o osobu, voči ktorej by bol povinný dôvodne podozrivý z násilia. Odvolací súd z uvedeného dôvodu zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, aby z formulácie výroku o neodkladnom opatrení bolo zrejmé, že ide o nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP.

40. Pokiaľ však ide dôvodnosť nariadenia predmetného neodkladného opatrenia, t. j. zákazu povinnému vstupovať do predmetných nehnuteľností v zmysle § 325 ods. 2 písm. f) CSP, odvolací súd sa stotožňuje v tejto časti so súdom prvej inštancie, keď dospel k záveru, že navrhovateľka osvedčila potrebu naliehavosti úpravy pomerov medzi účastníkmi konania pred začatím konania vo veci samej.

41. V danej veci z obsahu spisového materiálu nepochybne vyplýva, a nepoprel to ani povinný, že k matke navrhovateľky sa správal agresívne a túto v rodinnom dome súp. č. XXX napadol, pričom zároveň nepoprel ani užívanie alkoholických nápojov v minulosti, hoci v súčasnosti tvrdí, že alkohol nepije. Toto jeho tvrdenie však nie je zárukou, že tomu tak nebude aj v budúcnosti, keďže u povinného sa už v minulosti striedali obdobia, kedy mal vážne problémy s požívaním alkoholu s obdobiami, kedy alkoholu neholdoval. Správanie povinného po požití alkoholických nápojov bolo nepredvídateľné, povinný sa správal agresívne, vulgárne, čo taktiež nepoprel. Je pravdou, ako uvádza aj povinný v podanom odvolaní, že rozsudok Okresného súdu Trenčín pod č. k. NM-1T/2/2023-524 zo dňa 21.09.2023, ktorým bol uznaný vinným zo zabitia matky navrhovateľky, bol zrušený uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3To/102/2023-602 zo dňa 10.01.2024 v celom rozsahu, vec bola vrátená okresnému súdu a povinný bol prepustený z väzby na slobodu, avšak povinný je stále v danej veci obžalovaný. Napriek tejto skutočnosti, vzhľadom na vyššie uvedené fyzické útoky a agresívne správanie povinného k matke navrhovateľky, ku ktorým dochádzalo v predmetných nehnuteľnostiach, tak odvolací súd má za osvedčené, že povinný sa dopustil tak závažného konania, ktoré by mohlo po jeho návrate do predmetných nehnuteľností ohroziť telesnú alebo duševnú integritu navrhovateľky, ktorá sa v predmetných nehnuteľnostiach zdržiava, a to v takej miere, že to osvedčuje potrebu vydania neodkladného opatrenia. Povinný ani v odvolaní nespochybňuje požívanie alkoholických nápojov v minulosti a tiež to, že pod ich vplyvom jeho správanie je násilné, čoho svedkom bola v minulosti i navrhovateľka, tiež nespochybňuje, že došlo k fyzickému napadnutiu matky navrhovateľky pod vplyvom alkoholu, spochybňuje len to, že jeho fyzický útok spôsobil smrť matky navrhovateľky. Obava navrhovateľky zo správania sa povinného je tak podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne osvedčená, a preto je dôvodné upraviť pomery medzi účastníkmi konania tak, aby súd zakázal vstupovať povinnému do rodinného domu a na pozemky, kde sa navrhovateľka príležitostne zdržiava ako ich vlastníčka.

42. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. f) CSP je dôvodné, avšak výrok, ktorým má byť nariadené, je potrebné formulovať tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia. Nariadenie predmetného neodkladného opatrenia odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie nariadil do právoplatnosti konania vo veci samej, nakoľko nariadením neodkladného opatrenia nedôjde k trvalej úprave pomerov medzi stranami.

43. Odvolací súd zároveň (vzhľadom na vyššie uvedenú zmenu nariadenia neodkladného opatrenia do právoplatnosti konania vo veci samej) výrokom II. uložil navrhovateľke, aby v určenej lehote podala

žalobu vo veci samej o zrušenie práva vecného bremena povinného „in personam“, spočívajúceho v práve bezodplatného doživotného bývania v rodinnom dome a užívania špecifikovaných nehnuteľností. V prejednávanej veci je nepochybné a vyplýva zo spisového materiálu (LV č. XXXX), že povinný má k predmetným nehnuteľnostiam, ktoré má navrhovateľka vo svojom výlučnom vlastníctve, zriadené uvedené právo vecného bremena „in personam“. Vzhľadom na túto skutočnosť odvolací súd považuje za potrebné, aby boli pomery k predmetným nehnuteľnostiam, natrvalo upravené. Ak navrhovateľka v uloženej lehote nepodá na súd žalobu špecifikovanú vo výroku tohto uznesenia, súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší (§ 336 ods. 3 CSP).

44. Pokiaľ ide o nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. g) a h) CSP, t. j. zákaz kontaktovať osobu, ktorej telesná alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená a zákaz priblížiť sa k osobe, ktorej telesná alebo duševná integrita môže byť jeho konaním ohrozená, v tejto časti odvolací súd považuje odvolanie povinného za dôvodné.

45. Inštitút neodkladného opatrenia v súvislosti so zákazom kontaktovania, ako aj v súvislosti so zákazom priblíženia sa, prichádza do úvahy v prípade, keď dochádza napríklad k fyzickým útokom, k hrozbám fyzickým násilím, k prenasledovaniu alebo k inému závažnému zásahu do telesnej alebo duševnej integrity, ktoré by bolo možné súdu preukázať napríklad lekárskymi správami, trestným oznámením, ale aj inými dôkazmi osvedčujúcimi, že sú tu závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť osoby navrhujúcej neodkladné opatrenie.

46. Odvolací súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľka a ani súd prvej inštancie nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle vyššie uvedených ustanovení žiadnym spôsobom neodôvodnili. Súd v rozhodnutí neuviedol, ako mohlo/môže kontaktovanie povinného navrhovateľky formou, ktorú realizoval povinný, ohroziť jej telesné/duševné zdravie. Rovnako tak sa súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu žiadnym spôsobom nezaoberal skutočnosťou, či v konaní bolo osvedčené ohrozenie telesnej/duševnej integrity navrhovateľky konaním povinného mimo predmetných nehnuteľností.

47. Navrhovateľka nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. g) CSP odôvodnila tou skutočnosťou, že sa zdržiava v predmetných nehnuteľnostiach v jej výlučnom vlastníctve a má obavu, že sa povinný do nehnuteľností vráti, o čom svedčí aj SMS správa a výzva, ktorú jej zaslal povinný. K podanému návrhu predložila vytlačenú kópiu SMS správy povinného zaslanú navrhovateľke a výzvu zo dňa 21.01.2024. Nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. h) CSP odôvodnila rovnakými skutočnosťami ako nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. f) CSP, t. j. strachom z povinného a obavou o svoj život a zdravie po jeho návrate do predmetných nehnuteľností.

48. Z predmetnej SMS správy odvolací súd zistil, že povinný ňou oznámil navrhovateľke, že bol prepustený z väzby a potrebuje kľúče, lebo ide domov. Zároveň uviedol, že na odporúčanie právnikovi musí byť pri tom svedok a pracovník obecného úradu. Z výzvy zo dňa 21.01.2024 adresovanej navrhovateľke vyplýva, že povinný vzhľadom na zriadené vecné bremeno k predmetným nehnuteľnostiam, spočívajúce v práve doživotného užívania, žiadal navrhovateľku o sprístupnenie uvedených nehnuteľností. Zároveň uviedol, že v prípade, ak mu nebude vyhovené, pristúpi v medziach zákona za asistencie polície, kľúčovej služby a starostky, ktorá bola s takýmto postupom oboznámená, k realizácii svojho práva.

49. Z vyššie uvedenej komunikácie povinného podľa názoru nemožno vyvodit', že by ňou povinný po prepustení z väzby komunikoval s navrhovateľkou takým nežiadúcim spôsobom (t. j. opakovane ju kontaktoval, vyhrážal sa jej, obťažoval ju a pod.), že by mu v tom bolo potrebné zabrániť súdnym rozhodnutím. Uvedenou písomnou komunikáciou podľa odvolacieho súdu nebola ohrozená duševná a už vôbec nie telesná integrita navrhovateľky. Navrhovateľka tak podľa názoru odvolacieho súdu neosvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov nariadením neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. g) CSP.

50. Uvedené skutočnosti zároveň podľa názoru odvolacieho súdu preukazujú, že povinný nielen že doposiaľ nevstúpil do predmetných nehnuteľností bez súhlasu a vedomia navrhovateľky (čo navrhovateľka ani netvrdila), ale nemá úmysel priblížiť sa ani k samotnej navrhovateľke. Na podporu

uvedeného odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že povinný v rámci doplnenia jeho odvolania predložil súdu potvrdenie G. F., z ktorého vyplýva, že žiadal o súčinnosť obce F. pri jeho prípadnom vstupe do rodinného domu č. XXX, a to o prítomnosť pracovníka obce F.. Táto skutočnosť tak nepochybne nasvedčuje o úmysle povinného neprísť s navrhovateľkou do osobného kontaktu, resp. prísť do kontaktu s ňou len v prítomnosti tretej (úradnej) osoby. Navrhovateľka podľa názoru odvolacieho súdu netvrdila a ani nepreukázala, že by povinný ohrozoval jej telesnú alebo duševnú integritu mimo priestoru sporných nehnuteľností. Odvolací súd zastáva názor, že neodkladné opatrenie, ktorým povinnému zakázal vstupovať do predmetných nehnuteľností, je postačujúce na dosiahnutie sledovaného cieľa a ukladanie povinnosti povinnému nepribližovať sa k navrhovateľke, nie je za popísanej skutkovej situácie opodstatnené. Nemožno sa tak stotožniť s konštatovaním súdu prvej inštancie ani o dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP tak, ako to žiadala navrhovateľka.

51. Z uvedených dôvodov odvolací súd vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky zamietol podľa § 328 ods. 1 CSP (výrok III.).

52. Odvolací súd vzhľadom na zmenu uznesenia súdu prvej inštancie rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP aj o trovách konania tak, že žiadnej zo strán ich náhradu nepriznal podľa § 255 ods. 2 CSP, vzhľadom na pomerný úspech každého z nich, keď súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v časti vyhovel a vo zvyšnej časti návrh ako nedôvodný zamietol.

53. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).